

Surtur lángja

Surtur alapvetően egy tűzóriás, akinek nagyon fontos szerepe lesz a Ragnarök idején. Sajnos ezen kívül túl sok forrás nem maradt fenn róla (ahogy hazájáról és népéről se), igaz, sokszor említik az Eddákban, de ezek mind ugyanarra utalnak.

A Ragnarök előtti szerepéről például csak egy helyen olvashatunk (GYK-4):

”(...)De mindenek előtt létezett a déli világrész, Múspel.

Ez a világ ragyogó és forró, lángol és éget, és veszélyes a nem odavalósi idegenek számára. Ennek a végében találni Surtöt, aki a határt védelmezi, lángoló kardpengéjével, és a világ végekor innen zúdul ki hadakozni, legyőzi az összes isteneket, és lángja fölégeti a világot.(...)”

Ennyi. Túl sokat nem tudunk meg róla. Hogy ennek mik lehetnek az okai? Lehet, hogy tényleg csak ennyi volt a szerepe a tűzóriásnak, és nincs más fontos esemény, ami hozzá köthető az Istenek Végzete előtt? De az is előfordulhat, hogy egyszerűen csak nem maradtak fenn épségben (vagy még nem találták meg őket) azok a szöveggyűjtemények, amelyek leírják hatalmas tetteit?

Sajnos, ezt a jelenlegi tudásunk alapján nem tudjuk eldönteni.

Ami fontosabb ennél, az a Ragnarök idején betöltött szerepe. A legtöbb Surturt említő forrásrészlet erről az eseményről emlékszik meg. Annak érdekében, hogy ezt részletesen be tudjam mutatni (Figyelem! Itt se számítsatok túl sok információra), megint a Gylfi Káprázatából (51.fejezet) fogok nektek idézni:

”(...)Frey Surttel vív meg heves párharcban, a végén azonban Frey elbukik. Azért kell meghalnia, mert csodás kardját odaajándékozta volt Skírnirnek. (...) Végül Surt tüsszel borítja el a világot, és minden a lángok martaléka lesz. (...)”

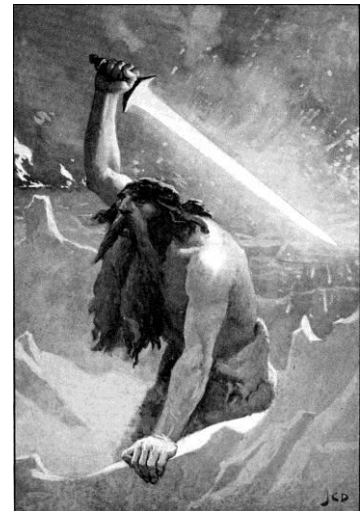
Ebből már ki tudjuk szűrni azt, ami Surtur fő szimbolikáját testesíti meg: a mindent felemésztő tüzet, amely lepecsételi a Ragnarököt.

Ha jobban belegondolunk, nem véletlen, hogy a tűzóriás ilyen szerephez jutott. A tüzet, mint a világ egyik létező elemét, már régóta ismerjük, és talán nincs is olyan hit, ahol nem jutott volna számára valami fontos szerep.

Azonban az érmének két oldala van. Ahogy a tűz ad nekünk meleget és véd meg minket a sötétség birodalmában, úgy lehet az ellenségünk is – ha kell, ő lesz az, akinek a pusztítása végül végzetünké válik, és örök-éhes lángja egy szempillantás alatt falhatja fel minden létező tulajdonunkat.

Ezzel az információval viszont nem jutottunk sokkal előrébb, hiszen, mivel nem ismerjük Surtur jellemvonásait, ezért inkább spekuláció lenne ez alapján megítélni az óriás jellemét. Ezt az információt sokkal inkább az előbb említett szerepénél tudjuk felhasználni! Ha belegondolunk, valószínűleg nem véletlen, hogy az Eddákban (pl.:GYK-18; VSP-52; VAF-17; VAF-50 + FÁF-14) a legtöbb említés erről az egy dolgról szól csak.

Számomra Surtur lángja régóta fontos szimbólum és épp ezért úgy gondolom, hogy lehet akár a végzet "szinonimájaként" is használni, hiszen ez a szimbólum is tökéletes iskolapéldája a Ragnarök valódi jelentésének.

Kivárja, amíg eljön az ideje. Türelmes, de amint elszabadul, megállíthatatlan lesz a pusztító hatalma. Ereje (szinte) mindent kegyetlenül felemészt, de közben igazságos is (például lásd: Gimlé). Végleg eltöröl mindent, ami nekünk a világot jelenti, de ezzel egy új kozmosz előtt nyitja meg a lehetőségeket.

Ahogy azt már írtam is, Surtur lángja tényleg az az esemény, amely végleg lepecsételi a Ragnarök (és a Vigríð mezei harcok) folyamatát – Én ezt tekintem a Ragnarök lezárásának.

Rövidítések:

GYK: Gylfi Káprázata

VSP: A völva jövendölése

VAF: A Vafprúðnir-ének

FÁF: A Fáfñir-ének